

PRZESTĘPIĆ SIĘ (2) *vb pf*

przestępić się (1), **przestąpić się** a. przestępić się (1).

e jasne.

inf przestępić się (1). ◇ *fut 3 sg* przestąpi się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przejsć, przenieść się na inne miejsce [na co] (1)* : Przetóż o nim [o *Archimedesie*] tak rozumiano/ że Archimedes mógłby ziemię iako wielka iest z mieyscá rużyc/ kiedyby była infa ziemiá/ ná któraby iye przestępić mógl. *GrzepGeom Bv.*

2. *Nie zostać wypełnionym (1)* :

Fraza: »[czyja] wola przestąpi się« (1): [*Salomon*] Vłyłzał głos od Pána [...]. A będzie moiá wola na tym mieyscu [tj. w *świątyni*] zówždy/ Pewnie tu miłofierdzye naydzye sobie káždy. Ale gdy moiá wola namniey sie przestąpi/ Pewnie y miłofierdzye też moje odstąpi. *RejWiz 184.*

Formacje współrdzenne cf STĄPIĆ.

Cf PRZESTĄPIENIE SIĘ

ZCh